

SZÉGYEN

PÁRATLAN OLDAL - LVI. évfolyam, 47. szám, 2012. november 23.

90 éves a Corvin mozi – bocsánat, a Corvin filmpalota. Kosztolányi verset írt a megnyitóra, és a Nemzeti Színház jeles drámai színésze, Ódry Árpád szavalta el. A filmszínháznak saját szerződött zenekarra is futotta. Ők játszották a *Himnusz*t meg a *Rákóczi-indulót*, és a némafilmek aláfestő zenéit. Volt ott minden azon az 1922. november 21-i ünnepi parádén – csak éppen magyar filmet nem vetítettek. Nem volt mit. „A magyar filmművészet hatósági elsorvasztása” – ekképpen jellemezte a korszakot egy filmtörténész (NemeskürtyIstván).

Jubileumi meghívó terjed a világhálón, drótpostán jön az értesítés, születnapot tart a Corvin, a falain '56-os emléktáblákkal gazdagon dekorált palota. Karszalag is lesz, végig lehet ülni az egész napos és éjszakai vetítéseket. A részletes műsort is elküldték. Csupa-csupa kommersz, közönségcsalogató mozgókép – de nem ez a baj. Egyetlen magyar cím sincs a választékban. Jól értsék, kedves filmbolondok: a program összeállítói egyetlen hazai szórakoztató filmet sem tartottak méltónak arra, hogy beválogassák az ünnepi kínálatba.

A magyar film hőskorának kiválóságairól, Korda Sándorról, Kabos Gyuláról, Radványi Gézáról, Karády Katalinról, Jávor Pálról, Latabár Kálmánról elnevezett termekbe nem jut be a honi mozgókép. Ott tartunk, mint kilencven évvel korábban. A magyar filmművészet hatósági elsorvasztása folyik – mondta a filmtörténész. Hiszünk neki. Latabárék meg foroghatnak a sírjukban.